

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 18 czerwca 2019 r.

DIH-2.709.9.2019.BS

DECYZJA DIH-2 NR 27/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 7 maja 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę K. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. P. Firma Handlowo-Usługowa „P.” P. K. w Brzozówce – od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 kwietnia 2019 r., nr 77/2019, wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla kamiennego (ekogroszek), o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości”,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 17 maja 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę

K. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. P. Firma Handlowo-Uslugowa „P.” K. P. wraz z aktami sprawy nr ZT.8361.44.2019.

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 13 lutego 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia nr ZT.8361.44.2019, przeprowadzili kontrolę przedsiębiorcy, Pana K. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. P. Firma Handlowo-Uslugowa „P.” P. K., adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej: Brzozówka (...) (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”) - dotyczącą obowiązków określonych w art. 6c i art. 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), tj. wystawiania świadectwa jakości paliwa stałego i jego właściwej treści poprzez dokonanie zakupu kontrolnego celem sprawdzenia przekazania każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo, poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii tego świadectwa.

W toku kontroli stwierdzono, że kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego „ekogroszek”, stanowiącego przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 75 kg (3 worki po 25 kg) nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego „ekogroszek”.

W toku kontroli ustalono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla tego rodzaju węgla kamiennego „ekogroszek” od czasu wejścia w życie ww. rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1892) do czasu kontroli (w dniu 6 grudnia 2018 r. sprzedając 1 tonę i w dniu 31 stycznia 2019 r. sprzedając 1 tonę).

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

W związku z powyższym, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 21 marca 2019 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W piśmie z 5 kwietnia 2019 r. Strona poinformowała, że zgodnie ze wskazaniami kontroli wystawia świadectwa jakości do sprzedawanych paliw stałych (w tym dla ekogroszku), wyjaśniła powód ich niewystawiania oraz zwróciła się o uwzględnienie tych okoliczności w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

Ustalenia Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe (węgiel kamienny „ekogroszek”), jest odpowiedzialna za niewystawienie dla niego świadectwa jakości.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, mając na uwadze przedstawiony wyżej stan prawny i faktyczny, zdecydował o wymierzeniu Stronie administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ustalając wysokość kary Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił kryteria określone w art. 35d ust. 4 cytowanej wyżej ustawy, tj.:

- 1) dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia – od momentu wejścia w życie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U z 2018 r., poz. 1892) oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U z 2018 r., poz. 1890), Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wymierzył stronie kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości paliw stałych,
- 2) wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli – strona w złożonym w dniu zakończenia kontroli oświadczeniu podała wielkość obrotu z działalności dot. sprzedaży paliwa stałego w 2018 r., co zostało uwzględnione przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Nadto, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez stronę naruszania prawa, stopnia tego naruszenia nie można uznać za znikomy). Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odniósł się do wniosku strony o uwzględnienie w postępowaniu administracyjnym jej wyjaśnień, zawartych w piśmie z 5 kwietnia 2019 r., i poinformował Stronę, iż zostały one wzięte pod uwagę wraz z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, czego wyrazem było wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej na najniższym możliwie poziomie.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 23 kwietnia 2019 r., wydał decyzję nr 77/2019 nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niewystawianie, wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, świadectw jakości.

Pismem z 7 maja 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie w całości oraz o jej zmianę w ten sposób, że w stosunku do Strony orzeczone będzie pouczenie w zakresie stwierdzonych nieprawidłowości.

Przy piśmie z 17 maja 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr ZT.8361.44.2019.

W przedmiotowym odwołaniu Strona zarzuciła naruszenie :

- art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 kpa przez to, że uzasadnienie decyzji nie zawiera niezbędnych elementów w zakresie przedstawienia ustalonego stanu faktycznego, a w konsekwencji braku oceny przez organ istotnych elementów stanu faktycznego – nie przedstawiono ustalenia, że ekogroszek pochodził z zakupów dokonanych przed wejściem w życie przepisów określających wymogi paliw stałych i określających obowiązek wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych,

- art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy w stanie faktycznym sprawy ocenić należało, że waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Przy takim ustaleniu organ jest zobligowany do poprzestania na pouczeniu strony, co zgodnie z zasadą proporcjonalności stanowi działanie adekwatne do okoliczności sprawy.

W uzasadnieniu Strona skupia swe zarzuty na fakcie, iż uchybienie, stwierdzone w toku kontroli 13 lutego 2019 r. dotyczyło towaru zakupionego przez nią przed dodaniem m.in. art. 6b i 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Podnosi, że dla zakupionego przed wejściem w życie nowych regulacji prawnych, nie miała możliwości wystawienia świadectwa jakości, gdyż nie posiadała informacji od producenta.

Ponadto, zarzuciła organowi pierwszej instancji błędne przyjęcie, iż nie zostały spełnione przesłanki do obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, uznając że waga naruszenia prawa nie była znikoma oraz, iż kara w wysokości 10 000 zł jest karą mogącą go zmusić do likwidacji działalności gospodarczej.

Pismem z 23 maja 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalili i stwierdzili:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), przedsiębiorca

w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania z 7 maja 2019 r., wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Protokół kontroli nr ZT.8361.44.2019 wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez Kontrolowanego. Pomimo prawidłowego pouczenia o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do ustaleń dotyczących braku wystawiania przez przedsiębiorcę lub osobę upoważnioną świadectw jakości, potwierdzających spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 13 lutego 2019 r. (nr ZT.8361.44.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Kontrolowany wprowadzając do obrotu paliwo stałe – węgiel kamienny „ekogroszek”, stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego 13 lutego 2019 r., dokonanego przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 75 kg (3 worki po 25 kg), nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Ustalono również, że kontrolowany przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla tego rodzaju węgla kamiennego „ekogroszek” od czasu wejścia w życie ww. rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018r., poz. 1892) do czasu kontroli (w dniu 6 grudnia 2018 r. sprzedając 1 tonę i w dniu 31 stycznia 2019 r. sprzedając 1 tonę).

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem.

Odnosząc się do odwołania Strony z 7 maja 2019 r. należy stwierdzić co następuje. W przedmiotowym odwołaniu Strona zarzuca naruszenie art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 kpa przez to, że uzasadnienie decyzji nie zawiera niezbędnych elementów w zakresie przedstawienia ustalonego stanu faktycznego, a w konsekwencji braku oceny przez organ istotnych elementów stanu faktycznego – nie przedstawiono ustalenia, że ekogroszek pochodził z zakupów dokonanych przed wejściem w życie przepisów określających wymogi paliw stałych i określających obowiązek wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie wymagań jakościowych.

Zgodnie z przywołanym przepisem decyzja winna zawierać min. uzasadnienie faktyczne, które powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, a także uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Strona podnosi, że dla zakupionego przed wejściem w życie nowych regulacji prawnych, nie miała możliwości wystawienia świadectwa jakości, gdyż nie posiadała informacji od producenta.

Należy podkreślić, iż prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości przepisów prawa. Kontrolę przeprowadzono w lutym 2019 r., więc ponad trzy miesiące po wejściu w życie nowych przepisów między innymi dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzonym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. Prezes UOKiK nie podważa faktu, iż sprzedane paliwo stałe bez wystawionego świadectwa jakości zostało zakupione przed wejściem nowych przepisów tj. 5 listopada 2018 r. (z treści decyzji WIIH wynika, iż WIIH uwzględnił informacje, że paliwo stałe pochodzi sprzed okresu wejścia w życie nowych przepisów tj. 5 listopada 2018 r., ponieważ WIIH odniósł się do pisma Strony z 5 kwietnia 2019 r.).

Nie jest to jednak istotne dla sprawy. Ponieważ przepis dotyczy paliwa wprowadzanego do obrotu to na Stronie ciąży obowiązek wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych obowiązujących od 5 listopada 2018 r. Jeśli Strona nie posiadała informacji jakiej jakości jest paliwo stałe, które wprowadzała do obrotu należało zobowiązać dostawcę do przedstawienia świadectwa jakości zakupionego paliwa stałego lub wykonać badania jakości paliwa stałego we własnym zakresie. Należy jednak podkreślić, iż Strona nie ma takiego obowiązku. W sprzeczności z powyższym stoi twierdzenie Strony w odwołaniu od decyzji z 7 maja 2019 r., iż cyt: "Nie ma wątpliwości w mojej sprawie, że sprzedany Kontrolującym ekogroszek pochodził z legalnego źródła spełniającego wcześniej ustalone normy."

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla niego świadectwa jakości. W uzasadnieniu skarżonej decyzji zostało również wskazane, że fakt niewystawienia świadectwa jakości stwierdzono podczas dokonania zakupu kontrolnego, a ponadto ustalono, iż Strona przed kontrolą również nie wystawiała świadectw jakości dla sprzedawanego węgla kamiennego „ekogroszek”. Zarzut naruszenia art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 kpa należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy w stanie faktycznym sprawy ocenić należało, że waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszenia prawa należy stwierdzić co następuje.

Przy takim ustaleniu organ zdaniem Strony jest zobligowany do poprzestania na pouczeniu strony, co zgodnie z zasadą proporcjonalności stanowi działanie adekwatne do okoliczności sprawy. W uzasadnieniu Strona, zarzuca organowi błędne przyjęcie, iż nie zostały spełnione przesłanki do obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, uznając, że waga naruszenia prawa nie była znikoma.

Należy stwierdzić, iż Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwa stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli nr ZT.8361.44.2019, z 28 lutego 2019 r. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe (węgiel kamienny „ekogroszek”), jest odpowiedzialna za niewystawienie dla niego świadectwa jakości.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Prezes UOKiK zauważa, iż powyższy artykuł wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych były przekazane konsumentom ale ich sposób wypełnienia był niepełny, nieprecyzyjny etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzenie świadectwa jakości paliwa stałego powinno również usprawnić pracę organów kontrolujących obrót paliwami stałymi, tak krajowymi, jak i importowanymi. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z dnia 19 marca 2018 r.)

Tym samym przesłanka pierwsza nie została całkowicie spełniona, a ocena Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, bowiem Strona zaprzestała naruszenia prawa wydając świadectwa jakości paliw stałych, jednak nastąpiło to dopiero na skutek kontroli. Przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. nie są łącznie spełnione (mimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa).

Odnosząc się do stwierdzenia, iż kara w wysokości 10 000 zł jest karą mogącą zmusić Stronę do likwidacji działalności gospodarczej należy stwierdzić co następuje.

Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie nie stwierdzili, aby za to samo zachowanie, prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie bądź wykroczenie skarbowe, albo też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Należy podkreślić, iż prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości przepisów prawa. Kontrolę przeprowadzono w lutym 2019 r., więc ponad trzy miesiące po wejściu w życie nowych przepisów między innymi dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości.

Należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Stronę karę minimalną określoną przepisami biorąc pod uwagę powyższe informacje przekazane przez Kontrolowanego. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa ustalono poniżej kwoty 200 000 zł. (oświadczenie Strony z 28 lutego 2019 r.) wymierzono karę, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł.

Zważywszy na fakt niedopełnienia obowiązku, o którym stanowi art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, po uwzględnieniu przesłanek z art. 35d ust. 4 tej ustawy, a także zachowania Strony dotyczącego niezwłocznego wyeliminowania nieprawidłowości, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej na najniższym możliwym poziomie 10 000 zł. Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 189k § 1 kpa Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, na

wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 7 maja 2019 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji nr 77/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 kwietnia 2019 r., sygn. ZT.8361.44.2019, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niewystawianie, wbrew obowiązкови z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, świadectw jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Łagodzińska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/